

Naš proslavljeni sportista, odbojkaški as Vanja Grbić na 35. Međunarodnom sajmu turizma, koji se od 21 do 24. februara održavao u Beogradu stigao je poslednjeg dana. Na poziv svojih mnogobrojnih prijatelja iz turističkih organizacija, među kojima i TO Crne Gore, da se na licu mesta obavesti o novitetima u turističkoj ponudi. Na sreću, bilo je manje gužve nego prethodna tri dana, pa je mogao lepo da ide i razgleda štandove. Valjda nije bilo nijednog na kome ga nisu zaustavili, pozivali i poželeteli da se slikaju sa njim. Mi smo ga zamolili da za TOPSRBIJU kaže svoje viđenje Srbije kao turističke destinacije.

-Ukupno gledano Srbija ima ogroman turistički potencijal koji ne koristi na adekvatan način, ali mislim i dobrom delom zbog toga što je svest nas samih takva kakva je. Mi prolazimo pored naših spomenika, naših znamenitosti i naših prirodnih lepota koje imamo ne obraćajući pažnju na njih, a divimo se i upoznajemo neke druge, daleke destinacije koje nam se čine lepšim, vrednijim i interesantnijim. Nekako, ne prepoznajemo ono što imamo u svom dvorištu. Mi imamo toliko prepoznatljivih prirodnih, kulturnih, sakralnih dobara koje niti posećujemo, niti im pridajemo pažnju, niti znamo da postoje.

*Vi ste strastveni ribolovac i pravi sagovornik o tome koliko koristimo naše vodeno bogatstvo kao nekakav potencijal?

-Mi nemamo adekvatan odnos prema vodi. Imamo jako puno reka koje dolaze iz inostranstva, imamo puno naših reka, a reku bukvalno koristimo samo za ono šta nam treba, ne živimo je. Prema njoj se odnosimo kao da nam je sredstvo, a ne izvor svega onoga što bi trebalo da bude. Odnosimo se prema njima kao da je kanalizacija ili ne daleko od toga, a sa druge strane očekujemo da takva ne budu zagađeni i da bude puna ribom.

*Svojevremeno su kanali su bili čisti, idealni za pecanje. Taj ekološki deo smo totalno zanemarili. Šta možemo da učinimo da bi spasili ono što se spasiti da?

-Ako pogledate činjenicu da su se nekada provodila cela leta na Šstrandu, Savi, Tisi, Tamišu, kanalima, barama, to dovoljno govori o divnim i pravim druženjima sa društvom na reci, sa rekom. Nisu davna bila vremena kada se voda direktno uzimala iz reke za riblju čorbu, a danas... Mislim da smo pre svega zaboravili kakav odnos treba da imamo prema vodi. To nije problem nekog drugog, nego nas samih. I to ne samo prema vodi nego i prirodi uopšte. Našim ophođenjem prema njima doćićemo u situaciju da nemamo ništa. Jer, ne možemo očekivati od nekog drugog da uradi nešto što treba da uradimo mi, sami. Mi treba na našu decu da prenesemo kako i na koji način da se odnose prema prirodom. Ja sam pokušao preko projekt a vešta čkog mresta mladice

da obnovim ono što smatram najveće blago Srbije, u biološkom i simboličkom smislu, da se taj prirodni resurs vrati na onaj nivo koji je potreban, i da se kroz taj aspekt razvije određen vid turizma. Ako uzmem za primer Sloveniju koja ima mnogo manje voda nego Srbija, Slovenija od ribolovnog turizma zaradi više nego od zimskog turizma, u čemu je Slovenija velesila. I njima ribolovni turiza predstavlja 1% od ukupnog budžeta. Koliko je nama potrebno da bi shvatili koliko smo primitivno pristupili iskorišćenju određenih potencijala, koliko se odnosimo prema njima kao da su naši, a kada treba da se održavaju da su opšti i da treba da radi neko drugi umesto nas, da ne koristimo ono što nam je Bogom dano, ne znam.

*Vi ste jedan od retkih vrhunski sportista aktivan u mnogim segmentima života i rada ove zemlje. Da li mislite da bi vrhunski sportisti, poznate ličnosti, autoriteti u oblastima kojima se bave, trebali više uključiti u promociji kulture, podizanju svesti, sada i turizma, u cilju boljitka i napretka Srbije?

-Ja mislim da je malo ludaka kao što sam ja, i odgovorno tvrdim da se niko ne bi upustio u borbu za mladice onako kao što sam se ja uključio. Da sam imao direktnih podmetanja od strane Republičke inspekcije. Jer je to borba sa vetrenjačama koju sam ovoga puta dobio, zahvaljujući ekipi koja je verovala u ono što treba da radi i verovala je pre svega u značaj onog za čega se bori. Neću da kažem da je to bila Kosovska bitka, ali nije bila ni daleko od toga. Borba još uvek traje, pokušavamo da zaintrigiramo lokalne samouprave koje se nalaze duž Drine i sa strane Srbije i sa druge obale, da prepoznačaju taj resurs i da ljudi koji žive uz reku, žive od nje, ali ne tako što će je eksplorativati, nego tako što će je čuvati i ponuditi kao turističku atrakciju nekome iz Srbije ili nekome iz inostranstva. Oni mogu da ponude svoju prirodu, koja je, po mom mišljenju jedna od najlepših u Evropi.

*Svi kažu da su naše najveće blago ljudi. Da li ti naši ljudi treba još više da se trgnu, osveste i da počnu da shvataju da ako se oni ne aktiviraju da neće biti ništa od opštег napretka?

-Ja ću vam dati jedan primer. Doveo sam jednu delegaciju Rusa koji su bili zainteresovani da pokrenu ribolovni turizam u Srbiji, odnosno da probam da pokrenem ribolovni turizam u Srbiji. Cena usluge spavanja i hrane je 40 evra, a ture od 6 dana staju 240 evra po osobi. I nikada tura nije manja od petoro ljudi. To su ogromna srdstva. To može biti i ogroman stimulus za ljude kada shvate da ukoliko budu imali bogatstvo iz reke, da će imati i koristi od nje. Da treba da čuvaju samu reku i obalu reke, i ukoliko budu imali kvalitetnu ponudu apartmana i hrane, da će od toga moći da živi ne samo pojedinac, nego i njegova porodica, njegov kraj. I to je najbolji pokazatelj kako jedna sredina, bez ikakavih problema, može da eksplodira u pozitivnim smislu. Ja moram da kažem, da je s te strane, opština Bajina Bašta prepoznačala ovo što radimo i izašla nam u susret, i siguran sam da će za vrlo kratak vremenski period, taj ceo kraj da počne da živi od ribolova - rekao je na kraju neumoran borac za bolji svet, gospodin Vanja Grbić.

